Samenkörner (Neue Folge 27) 1933

O amenințare zădărnicită

Predicatorul Richard Newton povestește următoarea întâmplare:

În apropierea casei mele părintești locuia un brutar, care ne aproviziona familia cu pâine. El și soția sa nu erau oameni religioși, nu mergeau niciodată la biserică. Dar apoi, femeia a început să meargă într-o capelă metodistă, care se afla în vecinătate. Faptul acesta l-a mâniat foarte tare pe soțul ei. El i-a interzis să meargă acolo. Dar ea totuși s-a dus. Dar apoi, când venea acasă, el obișnuia s-o bată îngrozitor și s-o târască de păr prin cameră. Dar ea nu putea să renunțe la a se duce. Duhul lui Dumnezeu prinsese puternic inima ei.

Într-o duminică seară, brutarul, când și-a văzut iarăși soția pregătindu-se pentru adunare, a spus:

„Femeie, ți-am interzis să mergi la capelă și tu totuși mergi. Te-am bătut iar și iar, dar tu nu vrei să renunți. Acum îți spun: Dacă pleci în seara aceasta, viu sunt eu, în clipa în care ai părăsit casa voi face foc în cuptorul cel mare și te prăjesc de vie."

Femeia știa că bărbatul ei era în stare să-și îndeplinească amenințarea îngrozitoare. Așa că s-a dus în dormitor, a îngenuncheat, i-a spus totul Domnului și L-a rugat să-i dea putere să facă ce trebuia să facă, după părerea ei. De asemenea, s-a rugat lui Dumnezeu, ca El să Se îndure de soțul ei și să-l mântuiască. Apoi și-a pus pălăria, și-a pus șalul pe umeri și a plecat liniștită la adunare. Abia plecase, că bărbatul a mers în brutărie și a făcut focul. Cam timp de o oră a băgat mereu lemne, până când cuptorul a fost mai fierbinte decât oricând.

Deoarece i se părea că soția sa era plecată mai mult timp decât de obicei, și se temea că poate în seara aceasta ar putea să nu vină deloc acasă, ci să înnopteze în altă parte, în cele din urmă a pornit la drum spre capelă ca să-și ia soția. Adunarea încă nu se terminase. El a deschis încet ușa capelei și a auzit ceva despre un cuptor de foc. Aceasta a făcut asupra sa o impresie foarte stranie. Dintr-odată a devenit conștient de răutatea sa și tremura ca varga. S-a strecurat încet în capelă și s-a așezat aproape de ușă. Predicatorul vorbea despre cei trei prieteni ai lui Daniel, care fuseseră aruncați în cuptorul de foc al lui Nebucadnețar, iar brutarul a rămas peste măsură de uluit.

La sfârșitul predicii, vorbitorul a întrebat, așa cum era obișnuit în acea adunare, dacă era cineva acolo care avea dorința ca ei să se roage pentru el. Cel în cauză să vină în față. Abia spusese el aceasta, că brutarul nostru s-a sculat și a mers în față. Ne putem imagina sentimentele soție sale când l-a văzut pe soțul ei cel rău în genunchi, așa de smerit. După ce s-a terminat adunarea, brutarul a mers acasă cu soția sa. Acasă a rugat-o cu adâncă deprimare să-i ierte tratamentul crud și i-a cerut să se roage cu el. N-a durat mult și brutarul era un adevărat copil al lui Dumnezeu.

Dar lucrul cel mai minunat din această întâmplare abia vine: vorbitorul din seara aceea n-a fost predicatorul acestei adunări metodiste, ci un străin care îl înlocuia. El se pregătise cu un text complet diferit. Dar când era în capelă, uitase complet textul și tema predicii sale. În mare încurcătură, el L-a chemat pe Dumnezeu să-l călăuzească și în timpul cântatului i-a venit să se gândească la cuptorul de foc al lui Nebucadnețar și la cei trei bărbați care fuseseră aruncați înăuntru. Iar aceasta l-a dus pe brutar la înțelegerea despre intenția sa criminală și la convertire.

Titlul original: „Eine vereitelte Drohung"
din *Samenkörner (Neue Folge 27) 1933,* pag. 250-252.